

Nationalteatern bjöd på rock i Dire Straits tillbakalutade stil, rullande boogie och enorma Dylantolkningar.

Merit Svensson och Anders Uppgren ville se finalkonserten.

Farväl Nationalteatern!

● Just när dom uppnått en oerhörd musikalisk säkerhet, då lägger dom av. Så det var med viss sorg man såg Nationalteaterns sista spelning på Glädjehuset i Stockholm. För visst måste en grupp som i ena sekunden kan sjunga om att de håller på att dö men spelar rock ändå och i nästa sekund kan sjunga "Forever Young", med mer känsla än Bob Dylan, vara bra.

Christer Olsson

Som förband fick "glädjefolket" se duktiga Mörbyligan.

Airi Virtanen och Ingela Sjöberg i väntan på Nationalteatern.

Jimmy Sundell svalkade sig med läsk och glass.

Rock Palais
KUNGSGATAN 65

FREDAG 7 NOVEMBER
Direktändring TV 1/P 3 kl 21.38
DOCENT DÖD
LOLITA POP + T-SHIRTS
DAVE & THE MISTAKES

FREDAG 14 NOVEMBER
MÖRBYLIGAN
OTITIS +
TORSDAG 20 NOVEMBER
ROCKPALAIS SPECIALKONSERT KL 21
ERIC ANDERSEN

FREDAG 21 NOVEMBER
DAKKS + SKIDS

FREDAG 28 NOVEMBER
AVSKEDSKONSERT
NATIONALTEATERNS
ROCKORKESTER
SUPPORT ACT + SVARTVITT
I FÖRKÖP | Svala & Söderlund

Schlager Nr 5 - 5 dec 1980

foto/Tommy Nilsson

Svartvitt Nationalteaterns Rockorkester Rock Palais, Stockholm

Luften var het och tät i ett fullpackat Rock Palais. Vissa var mer packade än andra. Vilket Svartvitt, bittert, fick erfara.

Svartvitt är Göteborgs, just nu, kanske populäraste band och det här var deras första inspelning i Stockholm. Göteborgsbanden tycker ofta att det är litet nervöst att spela i Stockholm. Så också Svartvitt. Trots det kom dom loss ordentligt från början. Gungig rockmusik med vardagsdramatiska texter. Gerda Persson är nog en av de bästa svenska rocksång-

erskorna. En blandning av Bruce Springsteen och Sonja Hedenbratt, om nån förstår vad jag menar. Hon har en röst som kan få det mesta i gungning. Dock inte en aspackad kille som hela tiden skulle upp på scenen och vara med. Tack vare honom gick halva spelningen på kryckor.

Sen knallade Nationalteatern in. Vilken pondus! Vilket lir! Här har vi ett gäng närmare fyrtio-åringar som rockar röven av vem som helst. För att plats i det tredriga Stockholm hade man sminkat sig på ögonfransarna. Totta Näslund såg därför ut som en stumfilmshälte men med utstrålning som ett rödförbannat kylskåp. Nu var det inte längre nå-

gon som ville upp på scenen och göra sig ball.

Låtarna var ett axplock från gamla skivor. Publiken hängde med och sjöng allsång "Bäng, bäng, full lulle!" Ulf Dageby var klart inspirerad, knåade omkring och blixrade med gitarren. Nikke Ström stog och höll sig i basen och bala:serade en ska-hatt på jättehöret. Till slut blev trycket så hårt att han var tvungen att ta av sig solglasögonen. Nationalteaterns rockorkester var helt enkelt skitbra. För att fetta mig kort.

Tyvärr var det här sista spelningen med Rockorkester. Säger dom . . .

Mårten Ekenstam